

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Ad Mentem Præcipuorum Theologorum & Canonistarum, insertis suo loco Propositionibus à S. Sede Apostolica novissimè damnatis concinnata. Et Per Casus Practicos exposita

Complectens LXXV. Casus Materiam de Conscientia, Legibus, Peccatis, Fide, Spe, Charitate, Jure, Justitia, Restitutione, Contractibus, Judiciis & Religione &c.

Jansen, Leonhard

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Casus XXVI. De dominio Communitatis religiosæ, & dispositione Superiorum, Officialium & Beneficiatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39867

tudinem, si alicubi reperiatur, non audeat
damnare, Laym. n. 13. merito admonens Supe-
riores ad abrogandam ejusmodi consuetudinem,
modò Religiosis aliâ viâ de necessariis provideri
possit. 8. Congregatio abominans Monasteria,
in quibus perfecta communitas non servatur, sæ-
pè prohibuit, ne amplius Novitii vel Novitiae ad
ejusmodi Monasteria recipientur, teste Fagnan,
n. 63.

CASUS XXVI.

De dominio Communitatis religio- sæ, & dispositione Superiorum, Officialium & Benefi- ciatorum.

Fabius Religiosus interrogatur. 1. Cui acqui-
rat Religiosus, Apostata, transiens ad aliam
religionem aut invalidè professus? 2. Religiosus
promotus in Episcopum vel Parochum. 3. An Mo-
nasterium succedat in omnia bona professi, etiam em-
phyteutica, feudalia. 4. An hereditas Religioso re-
licta à Monasterio adiri possit ipso invito, vel à Re-
ligioso repudiari, Et quid, si è condizione sit relicta,
ut non ad Monasterium, sed Religiosum pertineat.
5. Qualiter bona Monasterii valeant alienari. 6.
An Pralatus repudiare possit hereditatem vel lega-
tum. 7. Quid circa contractus vel negligentias Offi-
cialium? Pro resol.

II. QUÆR. I. Cui Religiosus acquirat?
R. Imò. Cùm Religiosus sit incapax omnis
dominii, quidquid acquirit, regulariter acqui-
rit

vit Monasterio c. Abbates 18. q. 2. c. cum ad Monasterium de stat. Monach. Qui voverunt stabilitatem in loco, acquirunt illi Monasterio, in quo vota emiserunt, alii communiter Monasterio, in quo, non ut hospites, sed ut subditi morantur.

2. Religiosus apostata, vel fugitivus acquirit Monasterio, quod deseruit, vel illi Ecclesiaz, quæ cum bonâ fide suscepit, sicut servus lucratur Domino putatatio.

3. Religiosus ad aliam religionem transiens tempore noviciatus acquirit primo Monasterio, ita ut ea, quæ ei tunc ex testamento, legato, &c. obveniunt, aut quæ proprio labore acquirit, sine læsione paupertatis & justitiae secundo Monasterio, vel aliis donare non possit, nisi forent res exigui momenti, has enim ex aequitate putat Lugo deberi secundo Monasterio, quod religosi curam & gubernationem habet. Sed cui acquirit, qui ignorans est invalidè professus? &c. Sibi, & non Monasterio, quia maneat capax dominii: nec refert, quod putarit se acquirere Monasterio, nam est error in substantia, sicut si quis solvat indebitum, vel det dotem Titiæ extraneæ, cum putet se dare nepti: quæ tamen acquisivit quâ membrum v.g. ex reculis Fratris defuncti per divisionem cum aliis, illa reddere debet, quia per errorem venit in talem participationem: econtrâ Monasterium ei restituere debet ea, quæ ab ipso data sunt intuitu professionis, quia error est causa principialis donationis.

4. Religiosus, quamvis habeat dominium beneficii vel dignitatis legitimè acquisitæ, possitque agere ad illa retinenda, vel recuperan-

da, eadem tamen nec licetè nec validè acquirere potest sine licentia Superiorum; quia non habet proprium velle vel nolle, & si assumptus ad Cardinalatum, vel Episcopatum aliquid post mortem relinquat, illud cedit Cameræ Apostolicæ, vel Ecclesiæ Episcopali.

5. Religiosus beneficiatus v. g. Parochus, etsi habeat reddituum administrationem, & de iis ad causas pias & suâ sustentationem disponere possit, sicut clericus sæcularis, nisi Ordinis statuta, vel consuetudo legitimè introducta aliud præcipiant, *D. Thom. 2.2. q. 32. a. 2. Navar. Rodr. tit. 1. Reg. qq. q. 34. a. 7. Less. L. c. 41. dub. 11. Reiffenst. L. 3. tit. 24. à n. 47.* attamen mortis causâ de nulla re disponere potest, sed, quæ ex redditibus beneficij supersunt, jure communi debentur Ecclesiæ, in qua beneficium habuit.

Dixi 1mò. Ex redditibus beneficij, nam, quæ religiosus beneficiatus acquirit arte, industriâ, juribus stolæ, eleemosynis, hæreditate, legato, aut ex pensione, vel peculio sibi concesso, ea acqñirit Monasterio juxta vulgatam regulam: quidquid acquirit regularis, acquirit Monasterio; idem tenet de fructibus beneficij Monasterio incorporati.

Dixi 2. De jure communi, nam ex consuetudine vel privilegio, ut in S. Ordine nostro Præmonstrensi, fieri potest, ut religiosus etiam in beneficio non unito, acquirat suo Monasterio. *Zypaus L. 3. consul. 1.*

QUÆR. II. Cui cedat hæreditas, vel legatum religioso relictum?

3. &. Regulariter cedit Monasterio, si illud bonorum in communi sit capax juxta sequentes explicationes.

I. Si

1. Si Novitus profiteatur nullâ factâ dispositione, succedit Monasterium. Si Monasterium sit bonorum incapax veluti Capucinorum & Minorum de Observantia, succedunt hæredes ab intestato. *Auth. ingressi Cod. de SS. Eccl. & Auth. nunc autem C. de Episc. Less. Azor. Pirh. l. 3. t. 27. à n. 33.* Si tamen professus liberos vel ascendentis habeat, tenetur his relinquere legitiimam. *Auth. Si qua mulier Cod. de SS. Eccl. Pirh. n. 35. & seqq.* An verò Monasterium etiam succedat in emphyteutica & feudalia, est incertum, saltem ea probabilius retinere potest ad vitam Religiosi, si enim Professus mansisset in saeculo, poterat ea possidere ad vitam, ergo & jam, quia per professionem Religionis non debet fieri pejoris conditionis. *Eng. lib. 3. tit. 31. n. 37. Reiffen. l. 3. t. 20. n. 101.* ita tamen, ut intra annum à morte Professi teneatur ea vendere. *Laym. Pirh. tit. 18. n. 53. & ibid. Reiffenst. num. 251.*

2. Si Religiosus scriptus sit hæres, Monasterium potest immediate adire hæreditatem inscio aut etiam invito Religioso. *Abb. Less. Lugo de just. d. 3. à n. 94. Pirh. n. 40.* contra plures, qui dicunt, id fieri debere mediante Religioso; *Ratio est:* quia Religiosus per votum paupertatis & obedientias omne suum velle circa hæc transtulit in Superiorum.

3. Etsi Religiosus sine licentia Superiorum poslit ex justa causa repudiare donum sibi oblatum, legatum tamen vel hæreditatem nec valide nec licite. *Ratio est voluntas Superiorum, qui videntur consentire in primum & non in secundum. Nav. Lug. L. c. Dicast. L. 2. t. 15. d. 1. n. 228.*

4. Si hæreditas eâ lege relinquatur , ut ad Religiolum & non ad Monasterium pertineat, voluntas testatoris ita explicanda est , ut usus & commoditas ad Religiosum pertineat dependenter à Prælato , dominium verò ad Monasterium. *Sanch. L. 7. Mor. c. 17. nū. 4. Laym. Reiffenst. n. 23.* Ratio est , quia , quamvis dispositionem ita interpretari oportet , ut potius valeat , quam non valeat , ideoque , si Prælatus consentiat , ut usus & commoditas rei ad Religiosum pertineat , valeat legatum ; secùs corruit , quia non est impleta conditio , nisi Religiosus commoditatem competentem sibi resignet. *Sanch. n. 9.* Si conditio legato adjuncta sit planè impossibilis , ut lego hanc rem Religioso eâ conditione , ut ipse habeat rei dominium , conditio habetur pro non adjecta , & legatum censetur validum. *DD. cit.* nisi constet testatorem huic conditioni voluntatem suam seriò alligasse , v. g. dicendo : volo , ut Religiosus habeat rei dominium , non Monasterium , alioquin legatum non valeat. In dubio præsumendum est pro valore actus.

5. QUÆR. III. An & qualiter Monasterium obligetur ex contractu Religiosi?

R. 1. Monasterium non obligatur contractu Religiosi vel etiam Prælati , quo alienat aut distrahit immobilia vel mobilia pretiosa , quæ servando servari possunt , ut gemmæ , vasa aurea , nisi adsit justa causa , id est , necessitas , evidens utilitas , pietas vel incommoditates , & serventur solennitates à jure ad alienationem Ecclesiasticam requisitæ , putà , tractatus Capitularis , consensus majoris partis Capituli cum subscriptione , nisi consuetudo aliud habeat ; nec

non

non consensus Superioris, cui Ecclesia subest, juxta cuiusvis Ordinis statuta. Quod si alienatio facta quidem sit cum debita solennitate, sed Ecclesia probetur enormiter laesa, competit ei beneficium restitutionis in integrum. *Abbas in c. fraternitatem n. 5. de donat.* nomine autem contractus alienativi in hac materia Ecclesiis favorabili non tantum venit venditio, permutatio, donatio, transactio super jure vel re immobili, census perpetui ac vitalitii & similes, in quibus totum dominium transfertur, sed etiam in quibus simpliciter vel ad longum tempus transfertur dominium utile, ut feudum, emphyteusis, locatio in longum tempus. *Extr. inter commun. de reb. Eccl. non alien.*

2. Prælatus absque consensu Capituli aliis-^{6.}
que solennitatibus Ecclesiae obesse potest in ju-
ribus acquirendis. *Abbas & Can. in c. tuade his,*
quaefiunt, &c. Ideoque validè repudiat donatio-
nem Ecclesiae suæ oblatam, & assumens Novi-
tium validè renuntiat hæreditati, quæ post ejus
professionem & mortem patris Monasterio
erat obventura. *Sylv. Sanch. l. 7. c. 6. n. 4. Ric-*
cius decis. 9. 6. & 99. hæreditatem verò & le-
gatum mortuo testatore videtur Prælatus repu-
diare non posse, eò quod Ecclesia habeat jus
ad rem, & ejusmodi juris abdicatio in mate-
ria Ecclesiis favorabili censeri debeat prohibita;
juris Ecclesiastici alienatio & hæreditas ac le-
gatum non tam Prælato, quam Monasterio re-
linquitur. *Bald. Azor. Ricc. resol. 97. n. 1. En-*
gel lib. 3. decret. tit. 13. n. 9. aut si juxta sen-
tentiam probabilem *Menochii, Sanch. Pirk. l. 3.*
t. 13. n. 41. renuntietur; Ecclesia habet bene-
ficium restitutionis in integrum propter ma-

Iam Prælati administrationem , ut cum com-
muni docet idem Ricc. Vasq. Laym. Pirh. n. 42.
Reiffenst. sup. Dicast. n. 237.

7. 3. Alii contractus , qui fiunt à Prælato juxta
Ordinis Constitutiones , vel etiam ab Officiali-
bus cum expresso vel tacito Superiorum con-
fensu , veluti emptiones , venditiones , permu-
tationes rerum mobilium , etiam non requisito
Capitulo , firmi sunt & validi.

4. Religiosus Superior vel œconomus non
tantum peccat bona Monasterii sine justa causa
vel licentia alienando , sed etiam negligenter
administrando , & , si quæ bona vel jura ejus
culpâ pereant , tenetur exactiori diligentia ne-
glectum suum , quantum potest , compensare,
cum ob votum paupertatis aliam restitutionem
facere non possit. Qualiter Monasterium tenea-
tur solvere debita Religiosi ante professionem
contracta , dicam Cas. 47. n. 21.

C A S U S XXVII.

De injustitia & in specie de illegali
circa tributa , gabellas , &c.

Gabriel Princeps 1. *Varia tributa exscribit.*
2. *Questores sub praetextu insufficientis fi-
pendii tributa augent , & munera extorquent.* 3.
*Et quia hec luxu nimio absumpta sunt , perduran-
te eadem necessitate nova exiguntur.* 4. *Esculen-
tis & capitibus imponuntur.* 5. *Vestigalia &
contributiones à peregrinis & Clericis extorquen-
tur.* 6. *Plerique se subducunt , tum quia putant
tributa non obligare in conscientia.* 7. *Tum quia
est*